

VISEŇ NA NOZE

Středa, 21 listopad 2007

Zase víkend v prachu, veškerá lní depka na obzoru. Minulej týden byl náročněj pro Pupíka, třináct dní nebyla veškerá kolce, takže se jí v úterý nechtělo, cestou doškolky zašla pronájet svý obvyklý "Já nechci jít doškolky", v atně pak pobrekávat a když jsem ji strážila za dvěme do tmy, nechtěla mě pustit, slzy jí tečtvákách...

a paní editelka kála něco jako "Já jsem si myslela, že to tak dopadne, když tu tak dlouho nebyla"... No ale p dávat nemocný děcko doškolky jenom proto, aby si neodvyklo? Taky budeme muset zrušit plavání, pěstalo se jí líbit a bulí a celej týden se ptá, jestli bude muset jít... Ona je věc virglík, co musí najít vždycky někde něspíznou osobku, ke který se upne jako ke svý jistotě. V jeslích to byla teta Zorka, holčička Zuzanka, byly tam každě ona věděla, že je tam každě den najde, alespoň jednu z nich. Teveškolce to nejde, děti jsou vesměs starší než ona, taky paní učitelky se střídají po směnách a jediná paní editelka, ke které má věru, tento týden onemocněla cizí paní, co tam zastupuje, je prostě cizí... Musím chodit o pár minut dřív, protože mi zavěli do práce zadní brán musím obcházet kus cesty navíc, takže te uč je Pupíek veškolce tuplem a naprosto úplně první a když já odcházím, není na obzoru ani jedno přichozí dítě (za devět let, co mám děti, jsem nepřela na to, jak to dělají, co vodí děti doškolky tmeba na p l devátou, a že jich je naprostá většina narozdíl od těch, jako jsem já, co jejich děti školku otvírají a odpoledne zavírají), takže mi v pátek visela na noze a plakala a nechtěla mluvit s tou paní, co jí moc nezná a prosila, abych tam s ní chvilku zůstala, alespoň přijde Kaenka, nezůstala jsem, zavěla dvěme zvenku a letěla do práce. "Kde jsi byla v sedm hodin?" ptá se o tři hodiny později šef, co je mladšce než já, dosud svobodný a bezdětný. "Tady!" povídám, protože vím, že bylo za minutu sedm, když jsem odemkla ka podívala se na hodiny na stěně. "Jóó?" protáhne on, "Já jsem šefel v sedm na poradě dvěme byly zaměny..." Bráním se, že jsem tu byla a myslím si, že když porada začala v sedm, tak určitě nešefel a v těch sedm ho pár minu dřív, ale mlčím uč a když zavěla dvěme, udělám to gesto s prostědníkem a promluví k těm dvěm přejmu mu, aby si na tohle vzpomněl, a mu jeho vlastní děcko bude za pár let viset na noze veškolce nebo v jeslích a se slzčkama v očích prosit, aby chvilku zůstal, ale pak si uvědomím, že to se nestane, protože všichni šatenatí mladí stihouni ve vedoucích funkcích mají doma šeny na rodičovské dovolené čtyři roky a i pak nešefel nic takového jako je vodění děti doškolky, neb to je výlučně starostí jejich žen... A pak volá kamarádka, co právě pracuje v Kandaháru, a v Kábulu se dostala k telefonu a odvede mý milenky úplně jinam a o to víc si uvědomím, že šebek hodnot má každě úplně jinej... Duna